

Υπόθεση C-243/89

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Δανίας

«Σύναψη συμβάσεως δημοσίου έργου — Γέφυρα επί του Storebælt»

Έκθεση ακροατηρίου	I - 3354
Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα G. Tesouro της 17ης Νοεμβρίου 1992	I - 3373
Απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1993	I - 3385

Περίληψη της αποφάσεως

- 1. Προσφυγή λόγω παραβάσεως — Αντικείμενο της διαφοράς — Προσδιορισμός κατά τη διάρκεια της προ της ασκήσεως ένδικης προσφυγής διαδικασίας — Μεταγενέστερη διεύρυνση — Ανεπίτρεπτο
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 169)*
- 2. Προσφυγή λόγω παραβάσεως — Εξέταση του βασίμου από το Δικαστήριο — Αναγνώριση από το οικείο κράτος της παραβάσεως και της ευθύνης του έναντι των ιδιωτών — Έλλειψη επιπτώσεως
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 169)*
- 3. Προσέγγιση των νομοθεσιών — Διαδικασίες συνάψεως συμβάσεων δημοσίων έργων — Οδηγία 71/305 — Ανάθεση του έργου — Προϋπόθεση προβλέπουσα την κατά το δυνατόν μεγαλύτερη χρησιμοποίηση εγχωρίων προϊόντων και εργατικού δυναμικού — Διαπραγμάτευση, με έναν από τους υποβαλόντες προσφορά, βάσει προσφοράς μη σύμφωνης προς τη συγγραφή υποχρεώσεων — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Ανεπίτρεπτο
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 30, 48 και 59· οδηγία 71/305 του Συμβουλίου)*

1. Στο πλαίσιο προσφυγής κατά παραβάσεως, η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία οροθετεί το αντικείμενο της διαφοράς, οπότε τούτο δεν μπορεί πλέον, στη συνέχεια, να διευρυνθεί. Πράγματι, η δυνατότητα που έχει το ενδιαφερόμενο κράτος να υποβάλει τις παρατηρήσεις του αποτελεί μια βασική και ηθελημένη από τη Συνθήκη εγγύηση, καθώς και ουσιώδη τύπο του νομοτύπου χαρακτήρα της διαδικασίας με την οποία σκοπεύεται η διαπίστωση παραβάσεως κράτους μέλους.
2. Στο πλαίσιο προσφυγής κατά παραβάσεως, ασκηθείσας από την Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης και της οποίας τη σκοπιμότητα μόνον αυτή μπορεί να εκτιμήσει, στο Δικαστήριο εναπόκειται να διαπιστώσει την ύπαρξη ή μη της προσαπτομένης παραβάσεως, ακόμα και αν το ενδιαφερόμενο κράτος δεν αμφισβητεί πλέον την παράβαση και αναγνωρίζει το δικαίωμα προς αποκατάσταση της ζημίας που έχουν τυχόν υποστεί εξ αυτής ιδιώτες. Στην αντίθετη περίπτωση, τα κράτη μέλη, αναγνωρίζοντας μια παράβαση και αποδεχόμενα την ευθύνη που μπορεί εξ αυτής να απορρέει, θα ήσαν οποτεδήποτε ελεύθερα, κατά τη διάρκεια μιας εκκρεμούς ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασίας λόγω παραβάσεως, να θέτουν τέρμα σ' αυτήν χωρίς να έχει αποδειχθεί δικαστικώς η ύπαρξη της παραβάσεως και η θεμελίωση της ευθύνης τους.
3. Παραβαίνει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τα άρθρα 30, 48 και 59 της Συνθήκης, καθώς και από την οδηγία 71/305, το κράτος μέλος το οποίο δημοσίευσε πρόσκληση για υποβολή προσφορών, στο πλαίσιο διαδικασίας συνάψεως συμβάσεως δημοσίου έργου, βάσει όρου προβλεπόντος την κατά το δυνατόν μεγαλύτερη χρησιμοποίηση εγχωρίων υλικών, καταναλωτικών αγαθών, εργατικού δυναμικού και εξοπλισμού και το οποίο διεξήγαγε τις διαπραγματεύσεις με την τελικώς επιλεγείσα εταιρία βάσει προσφοράς μη σύμφωνης προς τη συγγραφή υποχρεώσεων που είχε σχετικώς καταρτιστεί.

ΕΚΘΕΣΗ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ

στην υπόθεση C-243/89 *

I — Νομικό πλαίσιο

1. Στις 26 Ιουλίου 1971, το Συμβούλιο εξέδωσε την οδηγία 71/305/ΕΟΚ περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων (ΕΕ ειδ. έκδ. 17/001, σ. 7, στο εξής: η οδηγία). Σκοπός της οδηγίας αυτής είναι ο συντονισμός των διαδικασιών κατακυρώσεως συμβάσεων δημοσίων έργων οι οποίες συνάπτονται εντός

των κρατών μελών για λογαριασμό του δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως και άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου βάσει των ακολούθων αρχών: απαγόρευση τεχνικών προδιαγραφών εχουσών ως συνέπεια την εισαγωγή δυσμενών διακρίσεων, επαρκής δημοσιότητα των συμβάσεων και θέσπιση αντικειμενικών κριτηρίων συμμετοχής. Σύμφωνα με το άρθρο 2 της οδηγίας, οι αναθέτουσες αρχές εφαρμόζουν για τη σύναψη των συμβάσεων δημοσίων έργων τις εθνικές τους

* Γλώσσα διαδικασίας: η δανική.